

[Undervisningsministeren.]

har man Presset over sig og der, naturligvis, er Mulighed for Enighed eller Overenskomst, er Vilje dertil og Mulighed derfor, saa kan man næsten altid lige saa godt blive færdig paa 1 Uge som paa 10 Uger. Det er min Erfaring, og jeg tror egentlig, alle Politikere har erfaret, at saa er det ikke nogle Uger eller Maaneder mere, det kommer an paa, men saa er det Viljen fra alle Sider til at blive enig, hvis der, som sagt, overhovedet er Mulighed for Enighed, for ellers maa det jo briste. Derfor understreger jeg saa stærkt det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds's Ønske om og Udtalelse af Vilje til en velvillig og hurtig Behandling af dette Forslag, og derfor takker jeg endnu en Gang.

Stegger Nielsen: Jeg finder Anledning til at understrege, at den højtærede Minister i sin Svartale gav Udtryk for, at Ministeren ikke betragter Forslaget, saaledes som det her foreligger, som et Ultimatum, men gerne ser, at man samler sig i Enighed om et ændret Forslag, naar de samme Formaal kan naas. Det skal ogsaa være vor Bestræbelse under Udvalgsarbejdet. Jeg har altid set det som noget særdeles heldigt, at Forslag af denne Karakter samlede den størst mulige Tilslutning.

Ministerens Udtalelse om, at man ikke i Teorien kan tale om Besparelse og saa gaa imod praktiske Spareforslag, er jeg ganske enig i; det kan man ikke.

Saaledes som Forholdene ligger efter denne første Behandling af Lovforslaget om Nedlæggelse af Seminarier, er der, synes jeg, banet god Vej for, at det kommende Udvalgsarbejde kan blive forholdsvis kort.

H. P. Johansen: Jeg har kun en enkelt Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer). Det ærede Medlem beklagede, at det Forslag, vi her behandler, ikke helt og fuldt bygger paa Frivillighed. Jeg tænker, at vi i og for sig alle er enige i, at vi hellere havde set, at man havde kunnet forhandle sig til Rette om dette Spørgsmaal med de forskellige Seminarier, men det har formentlig ikke været muligt i Folketinget, siden det ikke er sket.

Paa den anden Side kan det dog ikke være saaledes — det kan det ærede Medlem da heller ikke for Alvor mene —, at naar Staten engang har givet Tilskud til en Institution, er den forpligtet til at vedblive at give Tilskud til denne

Institution, enten der saa er Brug for den eller ikke. Hvis Staten ikke kunde inddrage sit Tilskud under saadanne Forhold, hvor der ikke er Brug for vedkommende Institution, kunde Privatseminarierne jo, for at nævne et bestemt Eksempel, stille ganske urimelige Krav for at gaa med til en fredelig Afvikling. Jeg mener derfor, at man ikke kan opstille som noget ufravigeligt, at naar der en Gang er givet Tilskud fra Statens Side, maa man vedblive dermed.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Spørgsmaalet om det bestemte Seminarium, der sigtes til, men jeg vil dog sige, at jeg synes, der ydes nogen Erstatning, ogsaa væsentlig Erstatning, i skolemæssig Henseende.

Marie Hjelmer: Med Hensyn til den Erstatning, der er tilsagt gennem Lovforslaget, har man jo fra Th. Langs Skolers Side gjort opmærksom paa, hvor ringe Værdi Erstatningen har netop for denne Virksomhed.

I Anledning af det første Spørgsmaal, som det ærede Medlem (H. P. Johansen) rejste, skal jeg gøre den Bemærkning, at saa længe en Virksomhed opfylder de Betingelser, man har stillet, for at den kan faa det Tilskud, den oppebærer — og her er der vel ogsaa Tale om et vist Antal Elever —, mener jeg ikke, at Staten har nogen Anledning til at trække Tilskuddet tilbage. Der kan være mange Tilfælde, hvor Staten maa have Ret til det, f. Eks. hvis en Forstander misligholder sin Kontrakt, eller hvis Skolen ledes paa en efter alles Mening daarlig Maade; men det er der jo slet ikke Tale om her. Jeg maa fastholde, at det vilde have været ønskeligt — og jeg haaber, der maa kunne findes Udvej —, om man ad Frivillighedens, ad Forhandlingens Vej havde kunnet finde en Løsning i Overensstemmelse med den højtærede Undervisningsministers Ønsker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.